

Aftes har opfattet den. Saa vidt jeg kender Mellemskolen og Realklassen, har jeg set stærke Bestræbelser i Retning af at komme bort fra Eksamensterperiet, og jeg vil tilføje, at det er omvendt; hvis man nogetsteds ser, at Undervisningen i for høj Grad endnu har Præg af at være et Lektieterperi, tror jeg, man maa finde Hovedaarsagen dertil i den Omstændighed, at man ikke tidlig nok har søgt en bedre Læreruddannelse og derfor skaffet netop den Skoleform, som blev skabt i 1903, en mere overlegen Lærerstand, som kunde helt gennemføre, hvad der er Lovens Hensigt. Der mener jeg altsaa, at det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen har Ret i sine Betragtninger overfor sine Partifæller. Hvis Mellemskolen og Realklassen udvikler sig i den rigtige Retning i Fremtiden, saa er det en Skoleform, hvis Værdi ikke skal søges i en stor Kundskabsmasse hos det unge Menneske, der gaar ud fra disse Skoler, men netop deri, at Barnet og det unge Menneske har faaet en god Evneudvikling, og det er netop en Forberedelse, som ogsaa har sin store Værdi for en fremtidig Lærer. Derfor kan man ikke, hvis man kender disse Skoler og tør stole paa, at Hensigten med Loven føres ud i Livet paa rette Maade, afvise, at man fra disse Skoler med Dygtighed kan træde ind i Seminariet og lade sig videre uddanne dér til Lærer.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen gjorde sig skyldig i en meget mærkværdig Misbedømmelse af Studenten. Det ærede Medlem fremstillede det saaledes, at hvis Studenter fik Adgang til Lærerskolerne paa den ene eller den anden Maade, saa vilde man, sagde han, paa en Maade vende tilbage til Per Degn. Jeg tror, at det var et agitatorisk Udtryk og ikke en Tanke med virkelig saglig Baggrund. Fortidens Per Degn var den forløbne Student, som forlod sine Studier og uden videre Uddannelse gik ind i Lærergerningen. Men intet Menneske har jo tænkt sig den Ordning. Det, der har været Tanken, er, at Studenten paa Grundlag af den Almenuddannelse, han har faaet, efter yderligere grundig Uddannelse skulde blive dygtig nok til at blive Lærer i Folkeskolen, og jeg er overbevist om, at det vil paa ingen Maade blive „Per Degn'er“. Men selve den Tanke, at Studentereksamen absolut skulde være en

Betingelse, er jo forladt af alle. Derfor er der ingen Grund til en indgaaende Drøftelse af dette Spørgsmaal. Det forekommer mig da til Trods for, at jeg med største Interesse hørte det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen, at hans Udtalelser i alt for høj Grad politisk set var en smuk Klang fra gammel Tid, men ikke Tanker, i hvilke der er Udviklingsmuligheder, og ikke noget, vi tør bygge paa i Fremtiden.

Jeg skal derefter kortelig vende mig til de ærede Ordførere for de 3 Partier, der har diskuteret det her foreliggende Forslag med mig. Det, der først og fremmest er blevet diskuteret, er Optagelsesprøven, men det forekommer mig, at den højtærede Minister har fuldkommen Ret i, at man har fortolket det, hun foreslaar, urigtigt. Det er jo aldeles ikke saadan, at Ministeren foreslaar, at Realeksamen skal være en Adgangsbetingelse, det er ikke en Gang saadan, at hun foreslaar, at et Standpunkt nøjagtigt som Realistens skal være en Betingelse. Nej, der staar udtrykkelig i Forslagets § 4, Stykke 2, 3die og 4de Linie, at det skal være: „en Kundskabsmængde og Modenhed, der i det væsentlige svarer til de Krav, som stilles...“. Det er altsaa muligt administrativt her at fortolke og at træffe Bestemmelser om en Optagelsesprøve, som kan være særdeles forstandig, for de unge Mennesker, som ønsker at træde ind paa en Lærerskole. Det vil efter min Mening være meget forkert saadan som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen at mene, at en saadan Optagelsesprøve ikke er saa streng som den, der nu eksisterer. I hvert Fald kan man paa det Cirkulære, der er udstedt af Ministeriet den 3. Marts 1920, intetsteds se, at de Fordringer, der stilles i de Fag, i hvilke man skal prøve, er af en saadan Art, at det i noget Fag vilde være en Formindskelse af Kravene, hvis man gennemførte det Lovforslag, der her er forelagt, saaledes som det er forelagt.

Jeg maa nu mene, at det er af overordentlig stor Betydning, hvis vi ønsker at faa en dygtig Lærerstand, at de unge Mennesker, der gaar ind paa Lærerskolerne, møder saa vel forberedte, at man ikke skal have et alt for stort Arbejde med at give dem ganske elementære Kundskaber, og til disse elementære Kundskaber regner jeg de to fremmede Sprog Tysk og Engelsk,